

prima instanță: V. Boico

instanța de apel: N. Traciuc, G. Dașchevici, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni „Compania Electrică”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Chișinău-gaz” împotriva societății pe acțiuni „Compania Electrică”, intervenient accesoriu Grigorii Mocanu, cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea pe acțiuni „Compania Electrică” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 29 septembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 22 aprilie 2014, SRL „Chișinău-gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Compania Electrică”, intervenient accesoriu Grigorii Mocanu, solicitând încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 9 125,10 lei cu titlu de prejudiciu material și 273,75 lei cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 aprilie 2012, pe adresa mun. Chișinău, str. Sucevița, 38, în urma lucrărilor de terasament efectuate de SA „Compania Electrică”, sub conducerea maistrului Grigorii Mocanu, a fost deteriorată conducta de gaze naturale subterană de presiune joasă din oțel Ø-57 mm.

SRL „Chișinău-gaz”, acționând în calitate de unitate de distribuție de gaze naturale licențiată și autorizată teritorial, a îndeplinit toate lucrările necesare în vederea restabilirii gazoductului și reținerii furnizării gazelor naturale.

Astfel, în urma deteriorării gazoductului, SRL „Chișinău-gaz” a suportat cheltuieli în sumă de 9 125,10 lei, dintre care: 7 338,14 lei constituind suma calculată pentru pierderile de gaze naturale, iar suma de 1 786,96 lei – costul lucrărilor de reparație a gazoductului.

Totodată, menționează că pe numele maistrului Grigorii Mocanu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, conform art. 167 Cod contravențional, deteriorarea intenționată a gazoductelor la efectuarea de lucrări.

La 20 februarie 2014 SRL „Chișinău-gaz” a înaintat către pârât reclamația nr. 207 privind achitarea benevolă a prejudiciului cauzat, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la SA „Compania Electrică” în beneficiul SRL „Chișinău-gaz” prejudiciul material cauzat în urma deteriorării conductei de gaze naturale subterană – 9 125,10 lei, cheltuielile de judecată – 273,75 lei, iar în total suma de 9 398,85 lei.

La 20 octombrie 2014 SA „Compania Electrică” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de SA „Compania Electrică” și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 14 martie 2016 SA „Compania Electrică” a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016 și a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, pronunțând o nouă hotărâre.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată.

Invocă că instanța de fond și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și au examinat unilateral și greșit probele.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au cercetat înscrisurile în conformitate cu prevederile art. 222 Codul de procedură civilă și au ignorat materialul probator ce se referă la circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Instanțele de judecată urmau să acorde o atenție deosebită demersului nr. 22 din 23 martie 2012 înaintat către SRL „Chișinău-gaz” cu privire la solicitarea de a numi un reprezentant pentru verificarea posibilității efectuării lucrărilor de electromontaj.

Instanțele de judecată nu au audiat persoanele care au permis la fața locului, în calitate de reprezentanți ai intimatului, efectuarea de lucrări.

La fel, nu s-a dat o atenție cuvenită și faptului că în diferite înscrisuri prezentate instanței de judecată de către intimat referitor la data efectuării lucrărilor, această dată este diferită, ce denotă faptul că instanțele de judecată au examinat unilateral și greșit probele cauzei, nu au luat în considerație toate probele existente și nu le-au apreciat.

În acest context, menționează că în unele acte conducta de gaz deteriorată este indicată ca terestră, ceea ce nu este veridic, și în conformitate cu art. 227 Codul de procedură civilă, probele prezentate pot fi considerate ca fiind false.

Totodată, invocă că instanța de fond nu a indicat care prevederi legale au fost încălcate și a examinat pricina în lipsa intervenientului accesoriu, care nu a fost informat în modul stabilit despre data, ora și locul examinării cauzei.

La 07 aprilie 2016, SA „Compania Electrică” a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a mai invocat că instanța de apel nu a luat în considerație nerespectarea de către instanța de fond a obligației prevăzute la art. 118 Codul de

procedură civilă, care constă în determinarea definitivă a elementelor de fapt pentru soluționarea justă a pricinii, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților, precum și la normele de drept material și procedural aplicabile în pricină, deoarece nu s-a constatat prejudiciul în sumă de 7 338,14 lei și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de către prima instanță ca fiind stabilite.

Prin referința din 20 aprilie 2016 SRL „Chișinău-gaz” a indicat că argumentele recursului sunt nefondate și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 18 ianuarie 2016 (f.d. 124), recursul depus de SA „Compania Electrică” la 14 martie 2016 se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul SA „Compania Electrică” în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de societate pe acțiuni „Compania Electrică” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari